

РЕШЕНИЕ

№ 1834

гр. София, 22.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в публично заседание на 15.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Златка Илиева

при участието на секретаря Илияна Янева, като разгледа дело номер **6241** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 124 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.

Делото е образувано по жалба на К. А. А., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 9, чрез адвокат А. И., В., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 5, срещу Заповед № 8121К-5284 от 15.06.2022 г. на Министър на вътрешните работи, издадена на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл и във връзка с Предложение № УРИ 1266р-15489/10.06.2022 г. по описа на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ при Министерство на вътрешните работи /ГДБОП-МВР/, с която е прекратено служебното правоотношение на лицето за заеманата от него длъжност „младши експерт“ в сектор 01 „Стратегически анализ и планиране“ към отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност“ при ГДБОП-МВР, поради наличие на обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения.

Издадената заповед за прекратяване на служебното правоотношение се оспорва като незаконосъобразна, немотивирана, издадена при съществени нарушения на процедурните правила и в нарушение на материалния закон. Подробни съображения в тази насока за изложени в депозираната жалба. От съда се иска да отмени оспорената заповед.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен не се явява. Представява се от адвокат И., който поддържа депозираната жалба и моли съда да отмени оспорената заповед по изложените съображения. Претендира сторените по делото разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК.

Ответникът – Министър на вътрешните работи, редовно уведомен, се представява от юристконсулт М., която моли съда да отхвърли депозираната жалба и претендира юристконсултско възнаграждение. Отправя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема за установено следното от фактическа страна:

Видно от представената заповед за прекратяване на служебното правоотношение, К. А. А., до датата на издаване процесната заповед, е заемал длъжността младши експерт в сектор 01 „Стратегически анализ и планиране“ към отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност“ при ГДБОП-МВР.

От представената по делото административна преписка се установява следното:

Със Заповед № 8121К-9013/20.07.2021 г., издадена от Министър на вътрешните работи, на основание чл. 12, ал. 1 от ЗДСл е прекратено служебното правоотношение на К. А. А., заемащ длъжността младши експерт в сектор 01 „Стратегически анализ и планиране“ към отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност“ при ГДБОП-МВР. Тази заповед е оспорена по съдебен ред. С Решение № 6360/04.11.2021 г., постановено по административно дело № 7659/2021 г. по описа на АССГ, е прието, че издадената заповед е правилна и законосъобразна. С Решение № 4748/18.05.2022 г., постановено по административно дело № 1859/2022 г. по описа на ВАС, е отменено решението на АССГ и е отменена като незаконосъобразна Заповед № 8121К-9013/20.07.2021 г. за прекратяване на служебното правоотношение на К. А. А..

Със Заповед № 8121К-4980/10.06.2022 г., издадена от Министър на вътрешните работи на основание чл. 122, ал. 1 и чл. 12 от ЗДСл, в изпълнение на Решение № 4748/18.05.2022 г., постановено по административно дело № 1859/2022 г. по описа на ВАС, К. А. А. е възстановен на заеманата, до датата на незаконосъобразното уволнение, длъжност – „младши експерт“ в сектор 01 „Стратегически анализ и планиране“ към отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност“ при Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР, считано от 30.05.2022 г.

С писмо рег. № УРИ 126600-9239/30.05.2022 г., Директор на ГДБОП-МВР е изискал информация от Председателя на Държавна агенция „Национална сигурност“ /ДАНС/ дали към този момент К. А. А. притежава валидно разрешение за достъп до класифицирана информация.

С писмо рег. № С-9789/31.05.2022 г. на Директор СД „С“ – ДАНС, същият е информирал директора на ГДБОП-МВР, че на основание чл. 11, ал. 2, т. 1 от ЗЗКИ и чл. 57, ал. 1, т. 1 вр. чл. 40, ал. 1, т. 8 вр. чл. 42, ал. 1, т. 1 и чл. 57, ал. 1, т. 2, предл. първо от ЗЗКИ на К. А. А. е издаден Отказ за достъп до класифицирана информация № 370/15.02.2022 г. Отказът е връчен на К. А. А. на 21.02.2022 г. В законоустановения срок по чл. 62 от ЗЗКИ е постъпила жалба до Държавна комисия по сигурността на информацията /ДКСИ/ чрез ДАНС. С Решение № 21-П-12/17.03.2022 г. на ДКСИ, жалбата на К. А. А. е отхвърлена като неоснователна /л.20-21/.

От страна на административния орган са представени Разрешение за достъп до класифицирана информация № 6111/19.03.2021 г., издадено от Директор на ГДБОП – МВР на основание чл. 11, ал. 1, т. 1 и чл. 54 от ЗЗКИ, с което на К. А. А. е дадено разрешение за достъп до класифицирана информация до ниво „Строго секретно“, валидно до 18.03.2024 г. Представено е и Прекратяване на разрешение за достъп до класифицирана информация № 5910/08.09.2021 г., издадено от ВПД Директор на ГДБОП-МВР, с което на основание чл. 11, ал. 1, т. 1 и чл. 60, ал. 1, т. 6 от ЗЗКИ е прекратено Разрешение за достъп до класифицирана информация № 6111/19.03.2021 г., издадено за достъп до ниво на класификация „Строго секретно“ на К. А. А. /л.30-31/.

С Предложение рег. № УРИ1226Р-15489/10.06.2022 г., изготвено от ВПД Директор на Дирекция „Човешки ресурси“ до Министър на вътрешните работи е предложено прекратяване на служебното правоотношение в МВР на държавния служител К. А. А., за заеманата от него длъжност „младши експерт“ в сектор 01 „Стратегически анализ и планиране“ към отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност“ при ГДБОП-МВР на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл. В същото е посочено, че в длъжностната характеристика за длъжността „младши експерт“ в сектор 01 „Стратегически анализ и планиране“ към отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност“ при ГДБОП-МВР, е заложено изискване за разрешено ниво за достъп до класифицирана информация, определено по реда на чл. 37 от ЗЗКИ. На основание чл. 37 от ЗЗКИ е издаден списък на длъжностите в ГДБОП, за които се изисква достъп до съответното ниво на класифицирана информация, представляваща държавна тайна /РВ 202204-001-04/3-2605/17.05.2022 г./. В същия този списък за длъжността „младши експерт“ в сектор 01 „Стратегически анализ и планиране“ към отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност“ при ГДБОП-МВР, е определено ниво на достъп до класифицирана информация „строго секретно“.

В предложението за прекратяване на служебното правоотношение е посочено още, че на К. А. А. е издаден Отказ за достъп до класифицирана информация № 370/15.02.2022 г., който е обжалван от него и е потвърден с Решение № 21-П-12/17.03.2022 г. на ДКСИ. В тази връзка се твърди, че, съгласно чл. 57, ал. 6 от ЗЗКИ, служителят, на когото е издаден отказ „няма право да кандидатства за заемане на длъжност или за изпълнение на конкретна задача, свързани с работа с класифицирана информация от същото или по-високо ниво на класификация, за срок от една година от издаването на отказа.“ Предвид липса на достъп, К. А. А. не може да влиза в сградата на ГДБОП-МВР без придружител, тъй като същата е зона за

сигурност клас II, съгласно ЗЗКИ, ППЗЗКИ и подзаконовите нормативни документи и се допускат само лица, с издадени разрешения за достъп до класифицирана информация.

При така установеното, в предложението е прието, че се касае за обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения, поради което до министъра на вътрешните работи е отправено искане за прекратяване на служебното му правоотношение /л.17-18/.

Въз основа на предложението е издадена оспорената в настоящето съдебно производство Заповед № 8121К-5284 от 15.06.2022 г. от Министър на вътрешните работи, с която на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл вр. Предложение № УРИ1266р-15489/10.06.2022 г. по описа на ГДБОП-МВР, е прекратено служебното правоотношение на К. А. А. - „младши експерт“ в сектор 01 „Стратегически анализ и планиране“ към отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност“ при Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР, поради наличие на обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения, извън случаите по чл. 103, ал. 1, т. 3 от ЗДСл, изразяващо се в потвърден от ДКСИ с Решение № 21-П-12/17.03.2022 г., издаден Отказ № 370/15.02.2022 г. за достъп до класифицирана информация, считано от датата на връчване на заповедта – 21.06.2022 г. /датата, на която служителят е получил заповедта лично срещу подпис, л.23/.

В хода на съдебното производство към доказателствения материал се приобщиха следните писмени доказателства:

Представени от ответника по делото – с молба от 19.07.2022 г. /л.29 -31/: Разрешение за достъп до класифицирана информация № 6111/19.03.2021 г., издадено от Директор на ГДБОП и Прекратяване на разрешение за достъп до класифицирана информация № 5910/08.09.2021 г., издадено от ВПД Директор на ГДБОП-МВР; с молба от 14.11.2022 г., уточнение за връчване на Прекратяване на разрешение за достъп до класифицирана информация № 5910/08.09.2021 г., издадено от ВПД Директор на ГДБОП-МВР, ведно с приложение УРИ 1266р-29039/08.11.2022 г. на ВПД Директор на ГДБОП /л.40-45/

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е в срок, предвид датата 21.06.2022 г. на връчване на процесната заповед и датата 24.06.2022 г. на депозиране на жалбата чрез МВР до Административен съд София-град.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

С оглед разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, съгласно която, съдът е длъжен служебно да провери наличието на всички основания за незаконосъобразност на оспорения административен акт, посочени в чл. 146, т. 1 – т. 5 от АПК, настоящият съдебен състав приема, че Заповед № 8121К-5284 от 15.06.2022 г. е издадена от

компетентен орган – Министър на вътрешните работи, който е орган по назначаването на държавни служители, съгласно ЗМВР.

Съгласно разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от ЗДСл, служебното правоотношение са прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване, дължимите обезщетения и придобития ранг на държавна служба. В предложението второ на тази разпоредба е изрично предвидено, че в случаите по чл. 107, ал. 1, т. 5 се посочват и фактическите обстоятелства, обуславящи обективната невъзможност за изпълнение на служебните задължения. Това изискване по своята същност е абсолютно условие за законосъобразност на административния акт. В тази връзка, настоящият съдебен състав намира, че оспорената заповед е издадена в предвидената от закона форма и съдържа всички изискващи се съгласно чл. 108, ал. 1, от ЗДСл.

Така оспорената заповед, съдът намира за издадена при допуснати съществени процесуални нарушения и при неправилно приложение на материалния закон.

В хода на съдебното производство безспорно се установи, че на К. А. А. е издаден Отказ за достъп до класифицирана информация № 370/15.02.2022 г. на ДАНС, потвърден от ДКСИ, включително и че от страна на органа по назначаването е издадено Прекратяване на разрешение за достъп до класифицирана информация № 5910/08.09.2021 г. на жалбоподателя. Решението на ДКСИ е оспорено по съдебен ред, и същото е оставено в сила с Решение № 52/25.07.2022 г., постановено по административно дело № С-31/2022 г. по описа на ВАС. Не е спорно между страните, че този отказ за достъп до класифицирана информация на ДАНС е издаден във връзка с постъпване на жалбоподателя след предходното му незаконно уволнение на работа в Комендантство на Министерство на отбраната, и извършено по отношение на същия ново проучване за достъп до класифицирана информация за ниво „Секретно“. Този отказ е бил причината за прекратяване на трудовото правоотношение на А. в Министерство на отбраната със Заповед № РД-04-170/21.02.2022 г. на Началник на Комендантство на Министерство на отбраната.

Не се спори също и, че с Решение № 4748/18.05.2022 г., постановено по административно дело № 1859/2022 г. по описа на ВАС, жалбоподателят е бил възстановен на основание чл. 122 от ЗДСл на заеманата от него длъжност, поради предходно законосъобразно прекратяване на служебното му правоотношение.

Видно е, че жалбоподателят е възстановен на заеманата от него преди законосъобразното прекратяване на служебното му правоотношение длъжност - младши експерт в сектор 01 „Стратегически анализ и планиране“ към отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност“ при ГДБОП-МВР със Заповед № 8121К-4980/10.06.2022 г., получена от държавния служител на 21.06.2022 г., поради това, че същият е бил в отпуск, поради временна неработоспособност.

От представената по делото административна преписка се установява, че към момента на издаване на заповедта за възстановяване по чл. 122 от ЗДСл, от страна на органа по назначаването е извършена и същевременно проверка, в хода на която е установено,

че жалбоподателят има издаден отказ за достъп до класифицирана информация, издаден от ДАНС, потвърден от ДКСИ и към датата на проверката оспорен по съдебен ред пред ВАС, но все още с непостановен съдебен акт / вж. писмо с рег. № 1266р-14234/31.05.2022 г., от ВПД Директор на ГДБОП-МВР до ВПД Директор на Дирекция „Човешки ресурси“ при МВР /л.21//.

Разпоредбата на чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, определя, че при отмяна на заповедта за прекратяване на служебното правоотношение от органа по назначаването или от съда, държавният служител се възстановява на предишната си длъжност, ако се яви в съответната администрация в двуседмичен срок от влизане в сила на административния акт или съдебното решение. Безспорно в настоящия случай, жалбоподателят е спазил тези изисквания – депозирал е молба за възстановяване на 30.05.2022 г. за възстановяването му на заеманата преди незаконното уволнение длъжност. Отмяната на предходната заповед за прекратяване на служебното му правоотношение има като правна последица възстановяването на жалбоподателя на заеманата преди уволнението длъжност, и съответно за органа по назначаването възниква задължението да осигури на възстановения служител възможност да изпълнява своите служебни функции.

Безспорно по делото се установи, и не е спорно между страните, че жалбоподателят се е явил в администрацията на ГДБОП, депозирайки молба за възстановяване от 30.05.2022 г., в рамките на законовоопределения двуседмичен срок по чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, считано от датата на влизане в сила на съдебното решение на ВАС, с което е изпълнен фактическият състав на нормата на чл. 122, ал. 1 от ЗДСл. В тези случаи не е налице нормативно предписано поведение на органа по назначаването, което да го обвързва с издаване на нарочен административен акт или с извършване на определено действие, но волята му да изпълни влезлия в сила съдебен акт следва да бъде проявена по най-подходящия начин – с действия, с които да бъде осъществено фактическото допускане на работа.

Настоящият съдебен състав, че в конкретния случай, такива действия освен посочване на работното място, наименование на длъжностното ниво по К., изплащане на полагащите се обезщетения по чл. 104, ал. 1 и чл. 122, ал. 1 от ЗДСл, е следвало да бъдат и действия за издаване на разрешение за достъп до класифицирана информация. Безспорно органът по назначаването, на който е било известно, че възстановеният служител на работа не притежава изискуемото разрешение /предвид, че той е прекратил издаденото му разрешение за достъп до класифицирана информация поради прекратяване на служебното му правоотношение с отменената като незаконнообразна Заповед № 8121К-9013/20.07.2021 г./, и именно той е следвало да иницира производство пред компетентния административен орган за издаване на такава.

Това е така, тъй като такъв вид проучване и за какво ниво на достъп до класифицирана информация следва да бъде издадено разрешение, зависи именно от ръководителя на съответната администрация. В конкретния случай, това действие не е извършено от органа по назначаването. Нещо повече, той се е позовал на издадения от ДАНС отказ за достъп до класифицирана информация, издаден въз основа на искане за проучване от Комендантство на Министерство на отбраната, във връзка с

постъпване на жалбоподателя там на работа, поради предходното прекратяване на служебното му правоотношение.

В своята практика ВАС приема, че за да бъде осъществен фактическият състав на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, следва да бъде налице нова фактическа обстановка, същата да води до невъзможност за изпълняване на задълженията по конкретната длъжност и причините за това да са непреодолими и за двете страни по правоотношението, защото са неподвластни на тяхната воля. Или обективната невъзможност, по принцип, да бъде породена от причини за настъпването, на които нито една от страните по правоотношението не съдейства в една или друга степен.

Не се спори между страните, че е налице промяна в изискванията за заемане на длъжността, на която жалбоподателят е възстановен. Както се посочи по-горе, органът по назначаването е бил наясно с прекратеното разрешение за достъп до класифицирана информация от 08.09.2021 г., включително и за издадения от ДАНС отказ за достъп до класифицирана информация до ниво „Секретно“.

В тази връзка, неоснователни се явяват доводите на ответника, че съгласно нормата на чл. 56, ал. 1 от ЗЗКИ, органът по назначаването действа при условията на обвързана компетентност и следва да издаде заповед за прекратяване на служебното правоотношение на държавния служител, поради издаден отказ за достъп до класифицирана информация. Разпоредбата на чл. 56, ал. 4 от ЗЗКИ, предвижда, че след получаване на писменото уведомление за постановен отказ за достъп до класифицирана информация, ръководителят на организационната единица може да ограничи достъпа на проучваното лице до съответното ниво на класифицирана информация, като своевременно уведоми органа, издал разрешението.

Ето защо, съдът намира, че изводът на органа по назначаването, че създадената след издадения отказ за достъп до класифицирана информация, фактическа обстановка е по причини, които са непреодолими и за двете страни по служебното правоотношение, е неправилен и незаконосъобразен. Следва да се има предвид още, че за да бъде налице обективна невъзможност по смисъла на разпоредбата на чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл, обстоятелството, препятстващо изпълнението на служебните задължения следва да е извън волята на страните по служебното правоотношение. В процесния случай, в длъжностната характеристика на заеманата от жалбоподателя длъжност - „младши експерт“ в сектор 01 „Стратегически анализ и планиране“ към отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност“ при ГДБОП-МВР е включено изискване за разрешено ниво за достъп до класифицирана информация, определено по реда на чл. 37 от ЗЗКИ и на основание тази норма е издаден списък за длъжностите, за които се изисква достъп до съответното ниво на класифицирана информация, представляваща държавна тайна RB 202204-001-04/3-2605/17.05.2022 г., в който за горепосочената длъжност е

определено ниво на достъп до класифицирана информация „строго секретно“. Следователно, предоставянето на достъп до съответното ниво на класифицирана информация изцяло зависи от органа по назначаването.

Ето защо, не е налице посоченото в оспорената заповед материалноправно основание за прекратяване на служебното правоотношение /в този см. Р.. № 11919/11.11.2015 г., по адм. дело № 3554/2015 г.; Р..№ 9059/11.07.2017 г., по адм. дело № 1959/2017 г.; Р.. № 4154/03.05.2022 г., по адм.дело № 726/2022 г., всички по описа на ВАС и др./ .Съдът съобрази и Решение на Европейския съд по правата на човека/ ЕСПЧ/ по делото М. Р. v. В. /Application no 57148/08/ от 21.07.2016 г. В същото е постановено, че предвидената в националното законодателство процедура за оспорване незаконосъобразността на заповед за прекратяване на трудово/служебно правоотношение поради отнемането на достъп до класифицирана информация не отговаря на изискванията за справедлив процес, според чл. 6, § 1 от Европейската конвенция. ЕСПЧ посочва, че на нито един етап от съдебните процедури, съдилищата не са изследвали въпроса дали е съществувало основание за отказа да бъде предоставен достъп до класифицирана информация, въпреки че именно той е бил в основата на прекратяване на трудовото/служебно правоотношение.

При това положение, позоваването на законови разпоредби от ЗЗКИ в издадения от ДАНС отказ за достъп до класифицирана информация на ниво „Секретно“ не обосновават извод, че заеманата от жалбоподателя длъжност не може да бъде изпълнявана без достъп до класифицирана информация.

От друга страна не без значение е и фактът, че по делото не се представиха безспорни доказателства за връчване на Прекратяване на разрешение за достъп до класифицирана информация № 5910/08.09.2021 г., издадено от ВПД Директор на ГДБОП-МВР, с което на основание чл. 11, ал. 1, т. 1 и чл. 60, ал. 1, т. 6 от ЗЗКИ е прекратено Разрешение за достъп до класифицирана информация № 6111/19.03.2021 г., издадено за достъп до ниво на класификация „Строго секретно“ на К. А. А.. Безспорно от страна на ответника по делото не се представиха доказателства за неговото връчване на А. по законоустановения ред. Излагат се твърдения, че за същото жалбоподателят е бил уведомен чрез телефонен разговор.

Съгласно нормата на чл. 60, ал. 2, органът прекратил действието на издаденото от него разрешение за класифицирана информация уведомява писмено лицето за прекратяване на разрешението за достъп. Следователно и предвид отмяната на предходната заповед за прекратяване на служебното правоотношение на жалбоподателя, то отпада и фактическото основание за издаване на Прекратяване на разрешение за достъп до класифицирана информация № 5910/08.09.2021 г., доколкото последното е издадено именно във връзка с отменената заповед. От друга страна, с оглед липсата на представени доказателства от страна на ответника за връчване на прекратяването, въпреки , изричните указания за това, следва извод, че Разрешение за достъп до класифицирана информация № 6111/19.03.2021 г.,

издадено от Директор на ГДБОП – МВР продължава да действа като валидно и законосъобразно. Отделно от това съдът съобрази и че тези факти не са обсъдени от органа по назначаването, което представлява нарушение на чл. 35 от АПК. Обратно на становището на ответника, съдът намира, че тези пропуски представляват съществено нарушение на административнопроизводствените правила и са самостоятелно основание за отмяна на оспорената заповед.

При така установеното, съдът приема, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в предвидената в закона форма, при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила и при неправилно приложение и тълкуване на материалния закон. Поради това, същата следва да бъде отменена, а депозираната жалба- уважена като основателна.

Жалбоподателят претендира сторени по делото разноски, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение, в размер на 1 200 лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден такъв, държавните такси, разноските в производството и възнаграждението за един адвокат се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказа. Жалбоподателят следва да представи доказателства, че е уговорил и реално заплатил адвокатското възнаграждение, посочено в списъка с разноските. Представеният по делото Договор за правна защита и съдействие /л.34-35/, установява договорено и заплатено от жалбоподателя възнаграждение в размер на 1 200.00 лв.

Ответната страна е отправила възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Видно от разпоредбата на чл.8 ал.3 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималният адвокатски хонорар възлиза на 1000 лева.

Предвид обстоятелството, че по делото са проведени две съдебни заседания, като второто от тях бе проведено поради процесуалното бездействие на ответника, както и че уговореното възнаграждение е близко до минимума, и че специфичните отношения на доверие между клиент и адвокат също подлежат на оценяване, съдът намира възражението за прекомерност за неоснователно.

Ето защо, и с оглед изхода на правния спор, ответникът следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя разноски за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1 200.00 лв. /хиляда и двеста лева/.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, I-во

отделение, 18-ти състав на основание чл. 172, ал. 2 от АПК:

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед № 8121К-5284 от 15.06.2022 г. на Министър на вътрешните работи, издадена на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 от ЗДСл и във връзка с Предложение № УРИ 1266р-15489/10.06.2022 г. по описа на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ при Министерство на вътрешните работи, с която е прекратено служебното правоотношение на К. А. А. в качеството му на служител на длъжност „младши експерт“ в сектор 01 „Стратегически анализ и планиране“ към отдел 08 „Координация и информационно-аналитична дейност“ при ГДБОП-МВР.

ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на К. А. А., ЕГН: [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 4, ап. 9, чрез адвокат А. И., В., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 5, сумата от 1 200.00 лв. /хиляда и двеста лева/, представляващи разноски по делото за заплатено адвокатско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред **Върховен административен съд на Република България, в 14 дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София – град, до страните и СГП.**

СЪДИЯ: